

AZ ÉLŐK ISTENE - (Márk 12,18-27)

Mielőtt elindult volna a Golgota felé, tanítványainak azt mondta a Mester, hogy a Szentlélek később majd eszükbe fogja juttatni mindazt, amit mondott nekik (Jn 14,26). Úgy történt. Ma is olvashatjuk az evangéliumokat, Megváltónk élete eseményeit és tanításait. Volt mire emlékezni, amikor arra a csodálatos 3 évre gondoltak követői.

Tanítványait különös gonddal tanította. Kérdéseikre válaszolt. János evangéliumában a szenvedése előtti részek kifejezetten nekik szólnak (13-17). Tanította mindazokat, akik keresték-követék, hallgattak rá (pl. hegyi beszéd). Aztán az őt megfogni akarók kérdéseire is válaszolt. Egy ilyen esetről olvashatunk a Márk 12,18-27-ben – ezúttal ezt az ígét fogjuk áttekinteni.

DRÁGA KERESZT A GOLGOTÁN

*Drága kereszt a Golgotán,
Róla a béke árad rám.
Megváltóm rajta vérezett,
Szent vére lelke üdve lett.*

*Drága kereszt, csodás kereszt,
Megváltóm érettem hordta ezt!
Ha látom őt, a szenvedőt,
Ez ád hitemnek új erőt.*

*Eltörlé rajta vétkemet,
Megváltva bűnös létemet.
E nagy kegy engem fölemel,
Áldott szívéhez von közel.*

*Segíts, ó, Jézus, hadd legyek
Alázatos, hű gyermeked,
Formáld át szívem teljesen,
Add, hogy hozzád méltó legyen!
(BGyÉ 205)*

Az ezt megelőző szakaszban a *farizeusok* politikai csapdát állítottak Jézusnak (egy adófizetéssel kapcsolatos kérdéssel). Mai igénkben a *sadduceusok* egy teológiai problémát vetnek fel neki. Közvetlenül ezután egy *írastudó* igeismereti kérdést tett fel neki. Hála ezekért a farizeusokért, sadduceusokért, írastudókért! Olyan dolgokat ismerünk meg kérdéseik következtében, amit talán mi meg sem kérdeztünk volna a Mestertől!

A Sadduceusokról tudjuk, hogy **tagadták a feltámadást**. Igazából nem kérdezni akartak valamit, hanem megpróbálták nevetségessé tenni Jézust, egy olyan szituációt kreálva, amire, ha válaszol, könnyen bajba jut. Pedig most olyantól kérdezhettek volna a feltámadásról, akire érdemes lett volna hallgatni. De nem. (Egyébként az olyan embereket, akik azt hiszik, hogy ők mindenkinél jobban tudják a dolgokat, nem is lehet tanítani. Az Úr Jézus is ezt állította egyik példázatában a pokolban levő gazdag embernek válaszolva: „*az se győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.*” (Lk 16,31))

KÉRDÉS A FELTÁMADÁSRÓL

– ez a címe a Bibliámban ennek a szakasznak. Igen, a Mester a feltámadásról beszélt, de nem úgy, ahogy azt remélték a Sadduceusok. Mi is volt a kérdés? A Mózes 5. könyve 15. részében lévő "sógorházassági" törvényre építve találtak ki egy furcsa, elméletileg elképzelhető esetet. *A hét férfi közül melyiké lesz az asszony a feltámadáskor?* (20-23v)

Az Úr Jézus válaszol. Leszögezi, hogy **tévelyegnek**, mégpedig két okból is: **nem ismerik az Írásokat, sem Isten hatalmát** (24v).

AZ ÍRÁSOK ISMERETE

Az **őszövetségben** nincs túl sok szó a feltámadásról. Mit lehetett volna, kellett volna tudniuk, ha kíváncsiak lettek volna arra, hogy mit mond Isten Igéje a feltámadással kapcsolatban?

Például ezeket:

Illés feltámasztotta a sareptai özvegy fiát - 1Kir 17,22.

Elizeus feltámasztotta a súnemita asszony fiát - 2Kir 4,33-35.

Az **Elizeus csontjait** érintő halott feltámadt - 2Kir 13,21.

1Sm 2,6-ban ez áll: "*Az Úr öl és eleve-
nít, sírba visz és visszahoz.*"

Ezs 26,19 "*Megelevenednek halotta-
id.*"

Ezékiel 37-ben egy hadseregnyi halott, **megszáradt csontok** kelnek életre, támadnak fel. A próféta szájába ezt az üzenetet adta az ÚR: „*lelkemet adom belétek és életre keltek...*” (Ez 37,14)

Jób vívódik a kérdéssel: "*Ha meghal az ember, vajon feltámad-e?*" (14,14), s végül ez a hitvallás születik meg ajkán: „*tudom, hogy az én Megváltóm él...*" (19,25)

A **16. Zsoltár** a Messiás feltámadásáról jövendöl. „*Nem hagyod lelkemet a Seolban (holtak hazájában)*” 10v.

Dániel 12,2-ben ezt írta: "*Azok közül, akik a föld porában alszanak, sokan felébrednek majd: némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örök utálatra.*"

Ezeket ismerhették volna. Persze ők leginkább *csak a Tórát*, vagyis Mózes könyveit olvasták. A Mester ezért onnan *folytatás a 3. oldalon*

A TARTALOMBÓL

English section - page 8. Al Monus+
Missionary to India and Pakistan

Virágvasárnapról húsvétig
Nagyheti írásaink

A Nőszövetség Konferenciája

Távol és mégis közel: Baptista misz-
zió háborúközelben - Kárpátalja

Golgotán értem halt - kottás ének

A Baptista Árvaház Története (12)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök**Subscription Manager**

12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**Editor / Szerkesztő:****REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI**

1370 Michigan Blvd.,

Lincoln Park, MI 48146

Tel: (313) 382-3735

herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.**A szerkesztő bizottság tagjai:****Püskök Dániel, Lukács János
és Huli Sándor**

Our address on the internet:

<http://www.evangeliumihirnok.net>

E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:**BÉLA FÜR, Subscription Manager**

12409 Devoe St.

Southgate, MI 48195

Tel.: (734) 284-7107

furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President**REV. SÁNDOR KULCSÁR**

11727 Breadfruit Ln.

VENICE, FL 34292

rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK**Elnök / President:****REV. DÁNIEL PÜSKÖK**

7379 Islington Ave.

Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN

pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:**REV. JÁNOS LUKÁCS**

911 Dighton Ln

Schaumburg, IL. 60173

lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:**REV. ALEX HOOLY**

1709 Moran

Lincoln Park, MI 48146

rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:**JÓZSEF KOVÁCS**

13071 Orange St.

SOUTHGATE, MI 48195

joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio

2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**Áldásokkal telő NAGYHETET és
örömteljes feltámadási ünnepeket kí-
vánok olvasóinknak!**

„Feltámadt Hős, ó, dics Noked! Nagy
győzedelmedért, nagy győzedelmedért!”
Minden gyülekezetben elénekeltük majd
ezt, s még jó néhány hasonló húsvéti
éneket. A közös éneklés is segíteni fog
abban, hogy újra átéljük azt az örömet,
ami akkor született meg bennünk, ami-
kor először értettük meg, hogy „érettem,
helyettem, miattam” halt meg a Megvál-
tó, s támadt fel harmadnapon. Akinek a
szívében ott él Ő ma is, annak nem kell
bizonygatnunk a feltámadás tényét. Aki
még nem találkozott Vele, találkozhat
ezután; amíg tart a kegyelmi idő, ennek
az esélye megvan. Azért imádkozom,
hogy az idei nagyhéten is sokan talál-
kozhassanak a Feltámadt Hőssel; lapunk
olvasása során is!

A virágvasárnapi „királyi” bevonulás-
sal a „szenvedések útja” kezdődött el. A
„Via Dolorosa” nem a Golgotán ért véget
(azon csak átvezetett), hanem a „*nincs
itt, mert feltámadott*” és a „*veletek va-
gyok minden napon a világ végezetéig*”
üzenettel. A nagyhét, elejétől a végéig, a
megváltásunk története.

Mostanában gyakran van szükségünk
az 1 Thessalonika negyedik része má-
sodik felére, ami így kezdődik: „*Nem
akarom továbbá, atyámfiai, hogy tu-
datlanságban legyetek azok felől, akik
elaludtak, hogy ne bánkodjatok, mint a
többiek, akiknek nincsen reménységük.*”
Hála Néki, nem élünk tudatlanságban a
feltámadás felől, s van reménységünk.
Csak most sírtunk *Sallai Jakab* (49) er-
délyi lelkipásztor, *Békési Sándor* (51)
magyarországi lelkipásztor, *Weisz Péter*
(58) torontói gyülekezeti vén, *Csikás
Vilma* (87) venicei-detroiti testvérnő
szeretteivel. Húsvéti számunkban egy
104 éves magyar származású misszi-
onáriusról, egykori wellandi (Kanada)
lelkipásztorról, *Mónus Albertről* olvas-
hatunk (ajánlom, hogy a gyászjelentés
utáni link segítségével ismerkedjünk
meg egy kicsit jobban is az életével),
Gerstner Margit (85) testvérnő életéről
– ami találkozott az amerikai magyar
misszióval is tíz-egynéhány éven ke-
resztül, valamint *Martha Martin* (49),
vagy ahogy jobban ismerjük: *Tóth Már-
tika* temetéséről. Igen, az élet és a halál
mezsgyéjén haladunk mindannyian, és
csak az Úr tudja, hogy 49. vagy 105-dik
évünkben lépünk át az örökkévalóság-
ba. A *Feltámadt Hős Lázár* sírja melletti

ESEMÉNYNAPTÁR**Április 26. Alhambra
SZÖVETSÉGI ÉVKÖZI GYŰLÉS
- (VB és MJB)****Április 27. Alhambra
LELKIPÁSZTOR BEIKTATÁS
(Szűcs Dávid)****Április 28-május 3.
Lelkipásztor csendesnapok****Május 23-25. Detroit
TAVASZI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ****Június 30-július 5. Ráma
YOUTH CAMP****Július 4-6. Ráma
KÖZGYŰLÉS****Július 7-13. Ráma
GYERMEKTÁBOROZÁS****AUGUST 1-10
MISSION TRIP '25
SERVING LOCAL
COMMUNITIES IN ROMANIA**

szavai „*aki hisz én bennem, ha meghal is
él; és aki él és hisz én bennem, az nem
hal meg soha*” - húsvét után kitörülhe-
tetlenül élnek bennünk. Van reménysé-
günk!

Figyelmetekbe ajánlom a szövetsé-
günk nőtestvérei beszámolóját a *ta-
vaszi konferenciájukról* – amit a kö-
vetkező számunkban még folytatni
szándékozunk. Egy távolabbi misszió-
mezőre, *Kárpátaljára* visz el bennünket
Mátis Csaba nagybányai testvér *Nehra
Bálint* beregszászi lelkipásztorral ké-
szült riportja. Imádkozzunk értük, és
azért is, hogy legyen végre vége ennek
a háborúnak!

Szép és zsúfolt program vár ránk az év
előttünk álló, nagyobbik felében. Az itt
látható eseménynaptár segít a felkészü-
lésben és az imádságban. Szövetségünk
és az *alhambrai* gyülekezet életében kü-
lönleges, fontos napok következnek: *év-
közi gyűlés*, lelkipásztor-beiktatás – kí-
sérjük imádsággal, ha személyesen nem
tudunk részt venni rajtuk. Mostanában
dőlt el, hogy a fiatalok (a New York-i
gyülekezet szervezésében) ismét *erdé-
lyi missziós útra* készülnek. Bizonyára
anyagi segítségre is lesz szükségük – le-
gyünk készen a segítségre! (szerk)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

AZ ÉLŐK ISTENE

folytatás az 1. oldalról

választott egy igét, s annak ismeretét kérte számon tőlük. „*A halottak feltámadásáról pedig nem olvastátok Mózes könyvében, hogy mit mondott neki Isten a csipkebokornál: Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene? Az Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké.*” (26-27v)

Hát, erre nem számítottak. A saját jelszavukkal kellett szembe nézniük: **Isten az élők Istene, nem a halottaké.** Az Úr Jézus is ezt mondja. **Ábrahám, Izsák és Jákób élnek**, ha mi nem is látjuk őket. Hogyan **Mózes és Illés is**, akikkel a megdicsőülés hegyén beszélgetett az Úr Jézus 3 tanítvány szeme láttára – persze ez csak nekünk segít, akik már ismerjük az evangéliumokat is. Egyébként a Lukács szerinti változat még világosabban fogalmazza meg ugyanezt, ott ezt olvassuk: *„Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az ő számára mindenki él.”* (Lk 20,38)

Igen, Isten az élők Istene: Ábrahámé, Mózesé, Jeremiásé, Pálé, édesapám Istene, az enyém, a mi Istenünk.

ISTEN HATALMÁNAK ISMERETE

Nem csak az Írásokat nem ismerték, hanem **Isten hatalmát sem.** Erről ezt mondta: *„Amikor a halálból feltámadnak, nem nőülnek, férjhez sem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyekben.”* (25v) Ez a mondat nem csak a Sadduceusoknak, hanem nekünk is nagyon fontos. Az Úr Jézustól nem csak azt halljuk, hogy van és lesz feltámadás, hanem azt is, hogy **milyen a feltámadott élet.** Nem olyan, mint a mostani, s nem olyan, mint amilyennek mi szeretnénk, vagy képzeljük.

HISZÜNK A FELTÁMADÁSBAN

Ezek után vizsgáljuk meg, hogy **mi értjük-e, s hogyan értjük a feltámadást.** Ma is van sok Sadduceus, olyan, aki nem hisz a feltámadásban. Mi hiszünk benne. Kérdéseink azonban vannak ezzel kapcsolatban - nekem legalábbis. S tudom, hogy segítene, ha még jobban ismerném az Írásokat, és Isten hatalmát is.

AZ ÍRÁSOK ISMERETE

Az Írások ismerete területén hatalmas változás történt az alaptörténetünk óta. **Ma már itt van a kezünkben az Újszövetség is, melynek fő témája az Isten**

Fiának, Jézus Krisztusnak a váltság-halála és feltámadása. Pál apostol szerint annyira fontos a Krisztus feltámadása, hogy anélkül **hiábavaló** lenne a hitünk, a hívő ember élete. (1Kor 15,17)

Míg az **Ószövetség** aránylag keveset foglalkozik a feltámadással, az **Újszövetségben** nagyon sok szó esik róla.

Hat feltámadási történetre emlélk-

„Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. ... Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengéje.”
1Kor 15,17.20

szem: az Úr Jézus feltámasztotta a **Na-ini ifjút, Jairus leányát, Lázárt**, Péter feltámasztotta **Tábitát**; Pál **Eutichuszt**, végül, miután Lisztrában megkövezték, **Pál** apostol maga is feltámadt Csel 14,20.

Pál apostol írt legtöbbet a feltámadás kérdéséről. Legismertebb tanítása a hosszú 1Kor 15. Krisztus feltámadásáról és a halottak feltámadásáról szól, sőt annak módjáról is. Egy másik nagyon fontos tanítása az 1Thessalonika 4. rész.

Pál nem csak azt írta, hogy *„aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt”* (2Kor 4,14), hanem a Kolossé levében például ezt is: *„Ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek...”* (3,1). **Már most**, ebben az életben.

Az Úr Jézus is gyakran tanított a feltámadásról. Ezek közül most három nagyon fontosat emelek ki, melyek egy kicsit háromféleképpen szólnak a feltámadásról.

Egyrészt azt mondta, hogy *„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él, és aki csak él és hisz énbenem, soha meg nem hal”* (Jn 11,25-26). Tehát: **már itt örök élete van annak, aki benne hisz.**

Egy másik nagyon ismert tanítása a János 14-ben: *„Elmegyek, hogy helyet készítsék néktek... ismét eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.”* (14,2-3) Az Atya házában a mennyországban is Vele leszünk közösségben. Oda már **a halála pillanatában** eljut az újjászületett hívő *„még ma velem leszel a paradicsomban”* – mondta a bűnbánó latornak).

Végül, úgy is tanított a feltámadásáról, mint amiben **az utolsó ítélet során** lesz részünk. (Máté 25,46)

Az Igeismeret területén még sokat tanulhatunk, de talán a legfontosabbakat már megértettük.

ISTEN HATALMÁNAK ISMERETE

Hogy állunk az **Isten hatalmának ismeretével**? Én úgy, hogy azt érteni nem értem, de **hittel elfogadom.** Hatalmának egy részét látom és csodálom. Hogy pl. hol van az Ő országa, s hogy helyi, fizikális ország-e az, vagy valami más-fajta, nem értem. De az, hogy nem értem, nem akadályoz meg abban, hogy ne higgyem teljes mértékben. Mint ahogy azt is **hit által értjük meg, hogy a világot Isten teremtet**e (Zsid 11,3). Ma, amikor a technika segítségével csillagok milliárdjait, naprendszereket figyelhetünk meg, nem lett könnyebb megérteni Isten hatalmát. Hitemet azonban ez már meg nem ingatja, sőt, inkább erősíti.

Olyan Istenünk van, aki *mindent megtehet*. Mérhetetlenül **hatalmas** országában a mi **aprócska** életünkkel is törődve már most is közösségünk lehet Vele Jézus Krisztus által. Ez a közösség olyan csodálatos változásokon megy majd keresztül, amit nem hogy megérteni, de még elképzelni sem tudok. De hiszem, hogy **már most** az Ővé vagyok, és hogy Hozzá megyek, **amikor innen elhív** - az Ő országába van hely nekem is; vagy, ha hamarabb visszajönne, **az utolsó ítélet során** kegyelméből a jobb oldalára állítana.

Az, hogy **milyen lesz majd ott** az élet, a létezésünk, arra elég az Úr Jézusnak a 25. versben olvasott szava (amit már idéztünk fentebb).

Persze, ennél többet is szeretnénk tudni. Például ilyeneket: találkozom-e majd szüleimmel, feleségemmel, gyermekeimmel, unokáimmal? Találkozni fogok-e Jeremiással, Pál apostollal? Nem tudom, de úgy sejtem, hogy igen. Hiszen **Izsák Ábrahám fia volt, s Jákób apja.** A Mester bizonyára nem véletlenül említi egy család 3 generációját.

Isten hatalmát csodálom, s hálás vagyok **ezért az életért**, s azért, hogy **máris** ismerhetem az Úr Jézust, és hittel **várhatom a feltámadást**, azt a másik, soha véget nem érő örök életet.

Úgy is mondhatnám ugyanezt: A feltámadás így kezdődik: elfogadom az Úr Jézus hívását, aki bűnbocsánatot és új szívet-életet ad; olvasom az Igét, csodálom, és egyre jobban megismerem Isten hatalmát, s amikor eljön az ideje, a feltámadásban is részesít majd.

Hol tartunk ebben a folyamatban; te hol tartasz? Kezd az elején: fogadd szívvedbe, életedbe Jézust! Ha már ez megtörtént, engedd, hogy tovább vezessen, hogy a Lélek által *„hatalmasan megerősödhess a belső emberben.”* (Ef 3,16)

Herjeczki Géza

ODAADTA AZ ÉLETÉT

Márk 15,20-41

„Jézus pedig hangosan felkiáltva kilehelte a lelkét.” (37v)

Az ember bukása a halálában mutatkozik meg a legvalóságosabban, legkézzelfoghatóbb módon, egyben a legdrasztikusabban. És mi mindnyájan meghalunk. De az Úr Jézusban mutatkozik meg Isten irgalma a legközvetlenebb módon. Isten célja az, hogy Jézus halálával kiengesztelődjön azokkal, akik bűneikkel megbántották őt, és folytonosan ma is megbántják. És ezt mi is megteesszük. Akkor is, ha nem akarjuk. Büntethetne, de nem teszi, hanem ő veszi át bűneink büntetését.

Tulajdonképpen Isten az ő minden értelmet felülhaladó szeretetét (Fil 4,8) éppen abban mutatta meg, hogy Fiában, az Úr Jézus Krisztusban a legnagyobb nyomorúságunkat is vállalta, a halálunkat. Sorsközösséget vállalt velünk.

A halál az a tény, ami meghaladja az emberi lehetőségek határait. Egyedül Isten illetékes lezárni az ember életét. Isten kezéből elfogadható a sorsunk, a nehézségek is, sőt még a halálunk is mint a földi életünk lezárása. Ami így már nem is bukás, hanem hazaérkezés (Jn 14,1-4).

Amikor már látták, hogy anyjuk halálosan beteg, Bőjte Csaba a nővérét így vigasztalta: „Nézd, édesanyánk megtanított minket járni, beszélni, imádkozni, és most megtanít meghalni. Az élettől és a szereteteinktől méltósággal elbúcsúzni. Hidd el, nagyon fontos ezt is megtanulnunk! Majd eljön a nap, amikor ennek nagy hasznát vesszük.”

Pál apostol amikor Timóteustól búcsúzott, ugyanezzel a bizonyossággal gondolt mindenki másra. „Mert én nonsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végül eltételek nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró azon a napon; de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2Tim 4,6-8) A számunkra félretett örök élet koronájára is.

Hegyí András (Áhítat 2025)

Vonj öröm és búbánaton át.
Jézusom, mind közelebb hozzád!
Hű kegyelemből sátradból végy,
Ó, világ Üdvözítője, te védj,
Ó, világ Üdvözítője, te védj!

(BGyÉ 350)

“Életre kelnek majd halottaid, és holttestük feltámad. Keljetez föl, és ujjongjatok mind, akik a porban nyugosztok! Mert világosság harmata a te harmatod, és az árnyak országa szülni fog.” - Ézs 26, 19

„Azon a napon ezt az éneket éneklék majd Júda országában...” (Ézs 26,1) – így kezdődik a fejezet, tehát a jövő énekét hallotta és örökölte meg Ézsaiás próféta. Isten népének a hálaénekét, amiben az Urat dicsőítik, aki az elnyomóktól megszabadította őket.

Hangot kapnak az énekekben a nép emlékeztetőben felvillanó képek és érzetek a szabadtámas megelőző helyzetekről is. Hogy is feledhetnék önmagukat, amikor reménytelenségük fájalmában vajúdtak: „A halottak nem élnek, az árnyak nem támadnak föl” (14.v.) – mondták meg nemrég.

Isten azonban megkönyörült rajtuk („Mindent te tettél, ami velünk történt” – 12.v.). Most? Lelkesen bátorítják egymást: „Életre kelnek halottaid, feltámadnak a holttestek! Ebredjetez, és ujjongjatok, kik a porban laktok!” Nem különös ez? Ugyanabban az énekekben mondják ezt is, meg azt is...

Magamra ismerek a kinyilatkoztatás folyam/át/ában Ézsaiásnál megszólaló kórusban. Az én reménységemre és hitemre is befolyással vannak a tapasztalataim, az ismereteim. Vannak „hangok” és vélemények (magamé, meg másoké), amik igazodásra köteleznek. A behatároltságotam áttörni magamtól nem tudom. Isten tettei repesztik ezt a burkot; elsőként az irántam való könyörüle, az, amit Jézus Krisztusban teszek értem. Folyton hív, hogy kövessem – átélések, megtapasztalások, felismerések, de legfőképp a biztonság és béke, amit az Úr Jézus kínál; ezek éltetik a reménységemet.

Az Úr Jézus feltámadása? „Életem legnagyobb csodája.” Ezt a nagyapámtól hallottam először így. Fiatalabb volt, mint most én. Gyakran eszembe jut, sokszor gondolkodom ezen; én is ezt vallom. Hiszem, az történt, amit az evangéliumok megörökítettek és az apostolok hirdettek, mert Ő bizony él. „...Ő él, és üdvöt ad nekem! / Ha kérdezed, honnan tudom: / Itt él a szívemben” (EHH_219).

„Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan

mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása?” – kérdezte Pál apostol a korinthusiaktól (1Kor 15, 12. 54-57). „Amikor pedig ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?” A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!”

Könyörögjünk, hogy ha nem is értjük pontosan, higgyünk biztosan a feltámadásban!

Novák József

MI AZ ÖRÖK ÉLET?

“Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Ez a Biblia egyik legismertebb mondata, vagyis a Biblia dióhéjban. Jézus itt mondja Nikodémusnak, hogy Isten azt akarja, amire ő is vágyik: hogy örök életünk legyen.

Mi az örök élet? Az, ami az édenkertben volt az ember osztályrésze, amikor teremtő Istenével meghitt, bensőséges közösségben élt. Akkor az élet még „vegyszer” állapotában volt az ember birtoka, nem szennyezték azt halálérők: félelem, fájdalom, nélkülözés, betegség, halál. Az örök nemcsak idői, hanem minőségi jelző is: teljes, igazi, tökéletes élet. Nemcsak azt jelenti, hogy nincs vége, hanem azt is: nincs hiba.

Amikor az ember függetlenítette magát Istentől, az élet forrásától, elvesztette ezt az életet, s maradt neki a pusztaság. Az Újszövetség két külön szóval jelöli ezt: a teljes, isteni élet a *dzóé*, a pusztaság a *biosz*. Ez a szó jelenti létünk anyagi feltételeit is. Ma tehát mindnyájunk létéből ez az igazi élet hiányzik. Nikodémus is ezzel a hiányérzettel ment Jézushoz.

A Biblia szerint ez az élet egy személy. Úgy hívják: **Jézus**. „*En vagyok az élet*” – mondta ő többször is. S az élet több, mint a táplálék (Mt 6,25). Aki Jézussal kapcsolatba kerül (benne hisz), annak a *biosz*-ában megjelenik a *dzóé*. És **Isten akarata az, hogy nekünk újra örök életünk legyen**. Olyan élet, ami felett nincs hatalma a biológiai halálnak sem, mert „*aki hisz énbenem, ha meghal is, él*” (Jn 11,25).

Van-e már most örök életem? Lehet, mert Jézus visszaszerezte és kínálja szeretettel.

Cseri Kálmán

ÖVÉ A DICSŐSÉG

*A tömeg ujjongott, hozsánnát kiáltott,
Áldva köszöntötte.
Ruhákon lépdelt, volt, aki letérdelt,
És úgy éljenezte.*

*Mily balga a számár, ha úgy tekint magára:
Mindez érette van!
Hogy majd ünnepegni, és csodákat tenni
Őt várják a városban.*

*Ha egy pillanatra azt gondolta volna:
Ő a legfontosabb,
És nem Teremtője miatt van a léte:
Királyt így hordozhat.*

*Csak számár lett volna, hogyha azt gondolja:
Néki éljeneznek.
Ha nem veszi észre: első kedves terhe
Ura mindeneknek.*

*E számár csikója a hívők oktatója,
Mert hamar felejtik,
A sok-sok hozsánna, a dicséret szava
Nem őket illeti.*

*Terheket cipelni, másokat segítni
Mindig nagy kiváltság.
A Királyt nem vinni, néki nem szolgálni
Igazi számárság.*

*Ez áldott ünnepen a Királyt dicsérem,
Vemhétől tanulok.
Akkor van értékem, igaz dicsőségem,
Ha Jézusnak szolgálók.*

*E virágvasárnapon Hozzá száll fohászom:
Én is hordozhassam!
Hogy a dicsőséget, ameddig csak élek,
Mindig néki adjam!*

Gergely István

Nagycsütörtök

Király? Igen, az vagyok, bár nem úgy, ahogy gondolod. (Jn 18,36k)

Mit írhatnak nagycsütörtökön a Királyról? Már mindent megírtak az evangélisták, mindent elmondtak róla a prédikátorok; egy ilyen magamfajta például minimum 45x52x3 - azaz több mint hét-ezer prédikáció során.

Talán ezt mondom el ma a Királyról: országa, királysága, lénye bár nem e világból való, mégis **megérthetjük** őt. Lassan kétezer éve, hogy itt járt, végig ment az úton a Golgotáig, s annál is tovább, majd elment ebből az országból, ám mégis **itt van**. Nem látom-hallom ugyan, de valahogy megértem igéit. Tegnap is üzent a Király, s hiszem, hogy holnap is az Ő üzenetét hirdethetem majd. De Ő király; én nem mondhatom meg neki, hogy mit és mikor mondjon nekem. Csak nevetne rajtam, ha megpróbálnám. Nevetne rajtam, mert jól tudja, hogy már régóta értem, hogy hiába próbálnám kényszeríteni őt. Tudja, hogy tudom róla, hogy ő Király, hogy ő az úr, nem én. S aztán rám mosolyog; idejében megérteti igéjét, elküldi üzenetét.

Ezért ma ezt mondom el Róla: **igen, ő király, aki üzenetét el tudta és tudja küldeni hozzánk**. Persze, segít, ha figyelünk rá. Néha még kérdéseinkre is válaszol: ... *király? Igen, az vagyok, bár nem úgy, ahogy gondolod.*

Nagypéntek

Ha ezt elbocsátod, nem vagy a császár barátja. (Jn 19,12)

Ezt már nem tudta kivédeni Pilátus. Szimpatikus volt neki Jézus, annyira, hogy meg akarta menteni a fanatikus zsidók kezéből. Ekkora árat azonban nem akart fizetni érte. Ha nem lenne a császár barátja, nem lenne helytartó Jeruzsálemben, nem ő lenne a... nem neki lenne a... nem körülötte forogna az a hatalmas/aprócska világ. Szegény Pilátus, megtalálták rajta a fogást. Rátette hát a pecsétet: **vigyétek, a tiétek, megfeszíthetitek**. S maradt tovább – egy darabig legalább – a császár barátja.

De mi nem vagyunk azok! Hiszen mi is tudjuk, hogy két úrnak szolgálni nem lehet. Mi a császárnál is nagyobbak szolgálunk: Isten Fiának, Krisztusnak, *akié minden hatalom mennyen és földön. Övé az erő, a hatalom, a dicsőség – most és mindörökké*. Meghát, a miénk is. Hiszen az Övéi vagyunk, örökösök, résztársak... Hatalom, dicsőség, erő. Pozíció, pénz, kapcsolatok... Ő, Mester, segíts, **vigyázz rám, mert az ordító oroszlán szerte jár, s én nem akarok a**

császár barátja lenni. Jézus, tarts keresztetnél... a kereszt, a kereszt... nyugodalmat ott lelek. Ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében... (Gal 6,14) Nem engedem el Jézust s keresztjét; nem vagyok/leszek a császár barátja!

Húsvét

János a sírban lévő lepedők láttán hitre jutott. Mária még azután is „*kint állt a sírnál, és sírt.*” (Jn 20:5kk)

A hit egészen személyes ügy. Ami *nekem* lényeges, számomra döntő fontosságú, lehet, hogy *neked* nem sokat jelent. És fordítva is így lehet. Ne becsljük le egymás örömét, hitét, felismeréseit; s ne kényszerítsük a másakra a sajátunkat. Lehet, hogy segít nekik, és lehet, hogy nem. De Isten, aki ismer minket, s tudja, mire vagyunk fogékonyak, **megkeresi és megtalálja**, hogy mivel segítsen hitre minket is – szeretteinket is, és azokat is, akikért imádkozunk.

Jánosban felébredt a hit a lepedők láttán – Mária észre sem vette ugyanazt. Mászt látott, másra figyelt: 2 angyalra. Ne akarjuk megmondani az Úr Jézusnak, hogy hogyan szólítsa meg, segítse hitre a másikat! Ő meg fogja találni a módját. Ahogyan utat talált hozzád is.

Hogyan is volt? Neveden szólított, mint Máriát; valami furcsa jellel magára hívta figyelmedet (lepedőkkel?); éppen azt mondta, amivel magad is gyötrődtél (*érinteni kezemmel őt*); megértette veled azt az ígét, amit eddig is ismertél ugyan, de csak a szavait (hogy pl. *nem az a nagy dolog, hogy te szereted őt, hanem, hogy Ő szeret téged*); észrevetted, hogy pontosan neked szól az ige (például ez: *az ajtó előtt állók és zörgetek*; vagy hogy: *ma a te házádnál akarok vacsorálni*; *higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözlösz; ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben*); **hogyan is volt?**

S azóta is beszél veled – nem a sírból, nem valahonnan az űrből/mennyországból, de szíveddel-lelkeddel-értelmeddel érzékeled és tudod, hogy **ott van melletted**. Látni nem látod Őt, de mit is számít a látás? Tudod, hogy veled van, nem egyedül járod utad. Tanácsol, vezet, s még te is beszélhetsz hozzá – imádságaidra sokszor válaszol. A sír üres – de a szívvedben-életedben ott van.

Ott van? Csak akkor beszélhetsz hitrele a feltámadásról. S beszélj, valld meg hitedet a feltámadott Jézus Krisztusban; **hitvallásod egyéni lesz**, hiszen a hit egészen személyes ügy. De lehet, hogy éppen így fogsz segíteni valakinek.

Herjeczki Géza

Tavaszi Női Konferencia North Carolina-ban

Isten iránti hálával van tele a szívünk azért, hogy hosszabb kimaradás után újból lehetőség nyílt arra, hogy az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Nők Szövetsége* női konferenciát szervezzon. Ennek a megrendezésére 2025. március 21-23 került sor a *Billy Graham Training Center*-ben, amely Asheville, North Carolina-ban található. A konferencián 75-en vettünk részt, hét gyülekezetből. Kimondhatatlan hála van a szívünkben azért, hogy ezúttal a floridai *Nyitott Biblia Gyülekezetből* is szép számban részt vettek a nők ezen a konferencián. Kérjük a Jó Pásztort, hogy az elhintett igemagvak meggyökerezzenek és változást eredményezzenek ezeknek az embereknek az életében. A meghívott előadó

Varga Anikó volt, aki jelenleg Budapesten szolgál lelkipásztor férjével, **Varga Györggyel**.

Egy ilyen konferenciának a megszerzése és lebonyolítása sok embernek az önzetlen és kitartó munkája által jön létre. A nőszövetség vezetői próbáltak minél több nőt bevonni a különféle

szolgáltatokba. A dicsőítést a *New York-i* gyülekezet nőtestvérei vezették *Gergely Ruthival* az élen. A gondosan összeválogatott énekek hangolták a szívünket az előadásokra és Isten jelenlétébe hívatottak bennünket. Egy jó hétvégéhez pedig hozzá tartozik a jó hangulat és a sok nevetés is. Ebben nyújtott segítséget *Deák Evódia* és *Szabó Erika*, akik az esti előadások után különböző játékokkal vidámitották a konferencia résztvevőit. Minden résztvevő kapott egy a konferencia logójával és a mottó igeverssel ellátott vászon táskát, amelyben minden benne volt, amire a résztvevőknek szüksége volt az előadásokhoz. Ezeket a táskákat és benne minden szükséges kelléket az *Alhambra-i Gyülekezet* nőtestvérei vásárolták meg és állították össze a konferencia résztvevői számára.

A konferencia mottója az volt, hogy **“Békességet hagyok nektek”** a János 14:27 alapján. Anikó négy előadás formájában bontotta ki a békesség témáját a hallgatóság számára: (1) *Békességet Istennel*, (2) *Békességet Magammal*, (3) *Békességet Sorsommal* és (4) *Békességet Szolgálatommal*.

Az előadó nagyon őszintén és közvetlenül beszélt a gyengeségeiről és a próbákról az életében, ezáltal is bátorítva a nőket, hogy ha Istent az őt megillető - királyi helyre - tesszük az életünkben, akkor békesség lakozik a szívünkben akkor is, ha az élet viharai összecsapnak a fejünk fölött. Ez pedig teljes ellentétben van azzal a békességgel, amelyet a világ kínál. Az Isten nélküli ember olyan dolgokban keresi a békességet, mint például a siker, a kinézet vagy a tudomány, amelyek ideiglenesek és nagyban függenek a körülményektől.

Ha nem tudod, hogy miben van a bizalmad ezáltal a békességed, akkor válaszd meg magadnak a következő két kérdést: (1) *Hogyan reagálsz a váratlan fordulatokra az életedben?* (2) *Zúgolódsz vagy pedig alá rendeled magadat Isten akaratának és az Ő ígéreteire rá támaszkodva követed Őt hűségesen, akkor is, ha nem érted hogy miért történik veled az, amin éppen keresztül mész?* A nehézségek és a próbák ugyan nem kellemesek - főleg akkor, amikor éppen benne van az ember - mégis elengedhetetlen szerepet játszanak a hívő ember életében. Rávilágítanak a hiányosságokra (gyenge pontokra) a lelki életünkben és segítenek, hogy egy új szemszögből ismerjük meg Istent. Így a próbák lelki növekedést eredményeznek a hívő ember életében és előre segítik a megsemmisítés útján.

Az előadások után lehetőség volt a személyes csendességre. Ez az idő arra volt szánva, hogy mindenki Isten jelenlétében mérlegre tegye a személyes életét és a *Szent Lélek* rávilágítson azokra a területekre az életében, amiket még nem tudott teljesen átadni Istennek. *Úr és Király* akar lenni az életünk minden

területén, nemcsak bizonyos dolgokban.

A hívó ember tudja, hogy küldetése van ezen a földön: tükrözni és képviselni Istent mindenben, amit tesz. Ezt a küldetést pedig csak akkor tudja igazán betölteni, ha Istenben van. *“Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énben nem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni”* (János 15:5). Az Úr tudja, hogy mire szánt bennünket, ezért különböző ajándékokat és talentumokat adott mindannyiunknak.

Az a szívem vágya és kérése, hogy segítsen mindannyiunknak, hogy az Általa rendelt helyünkön legyünk, és végezzük alázattal és hűségesen azt a feladatot, amit ránk bízott.

Isten elképzelésünkön felül megáldotta ezt a hétvégét és ezért Őt illeti minden dicsőret és hála. A floridai nőtestvérekkel nagyon jól éreztük magunkat, és izgatottan várjuk az újbóli alkalmat.

Örülünk, hogy Isten minden akadályt elgördített az útból és részt tudtunk venni ezen a konferencián.

Kulcsár Timea - Venice

Gyönyörű helyre érkezünk. Magas, sötétzöld fenyők, hatalmas fák, világos zöld bokrok, tavaszi virágok, jácint illat, madarak csicseregése, napsütés, friss levegő. Ami még ennél is több, az a sok mosolygós arc és meleg ölelés, ami közelebb vitt egymáshoz minket.

Nyitott szívvel hallgattunk minden gondolatot, ígét ezen a hétvégén. Megpróbáltunk minden szót lejegyezni, hogy majd újra és újra át tudjuk olvasni és tudjunk erőt meríteni belőle. Jegyzetfüzetemből idézem a következőket.

Jézus békességéről tanultunk első este. Ez csendes állapot a szívben, stabil, állandó, független a körülményektől. Ez a fajta békesség a vele való kapcsolatban gyökerezik. Jézus búcsú ajándéka a békesség. Erre van nekünk is nagy szükségünk!

Jézus békessége nem jelenti azt, hogy körülményeink ideálisak lesznek, nem lesznek anyagi nehézségeink, nem ér

betegség, kudarc. Jézus békességét a viharban tapasztaljuk meg. Ő ad csendességet a szívünkben!

Róma 8:38-39. Istenhez tartozni egy elképesztő biztonságot ad, mert ezt senki nem veheti el tőlem. Biztonságban vagyok Istennél. Isten jelenléte állandó, ott van velem.

Zsoltárok 139. Meg kell tanítani a lelkünket arra, hogy csodálatosak vagyunk! Dolgozz azon, hogy értékes vagy, Isten remekműve. Isten áldásnak szánt téged. Erősségeink mellett vannak gyengeségeink is. Ezek alázatban tartanak, és segítenek elfogadni mások segítségét.

2Kor 3:18. Az Úr lelke átformál minket. Méltóságot és jelentőségteljes életet kaptunk tőle. Képviseljük Istent azzal, ahogy viseljük korlátainkat, betegségeinket. Életünk minden állapotában, szakaszában dicsérjük Őt, méltósággal!

Életünk vázna egyre szebb és értékesebb lesz az idő múlásával. Mi csak a visszaját látjuk, az összekuszált szálat, színeket, nemsoká mindent értünk az egészből, de Isten a túloldaláról mindent világosan lát és hibátlanul szövegeti életünk egyedi, fehér gyöngyökkel összefűzött mintáját.

Máté Ilona - New York

Az elmúlt hétvégén alkalmam volt részt venni az Amerikai Magyar Baptista Nők Szövetsége által szervezett tavaszi konferencián. Néhány évvel ezelőtt úgy döntöttem, hogy ha ilyen jel-

legű meghívást kapok, elfogadom, és most is nagyon örülök, hogy sikerült elmenni. Őszintén mondván, az első este nem volt könnyű. Nem vagyok hozzászokva (mint sok nő közülünk) a hosszú vezetéshez. Több, mint 10 óra hajtást vett igénybe míg Cleveland, Ohio-ból, a Billy Graham Training Center (The

Cove) Asheville, North Carolina-ba értünk. Három másik nőtestvérrel utaztam együtt, akikkel folyamatosan beszélgettünk, hogy ébren maradjanak a sofőrök.

Pont időben megérkeztünk a vacsorára, és mialatt ettük a finom ételt, gyönyörködhattunk a környező Blue Ridge hegység sűrű erdőiben az ebédlő padlótól a mennyezetig érő ablakain át. Az étkezést menny élvezetesebbé tette, hogy régen látott ismerősökkel találkozhattam, akik az Egyesült Államok minden tájáról érkeztek.

A vacsora után átmertünk a konferencia helyszínére, ahol a párnázott, kényelmes székekben többünket utolért az álmoság. Részben a hosszú út miatt, és azért, mert tudtuk, kényelmes ágyak várnak ránk, és azt is, hogy ezen a hétvégén mentesek leszünk minden házimunka alól! De mikor a 75 résztvevő énekelni kezdte Királyunk dicsőretét, és utána Anikó megtartotta az első előadását, szinte eltűnt minden fáradságunk. *(folytatjuk)*

Kép: A Nőszövetség vezetői és a konferencia szervezői / A legnépesebb a clevelandiak csoportja volt. (2.4.)

Violet Ibolya Imre - Cleveland

Louis Albert MONUS

1920 - 2024

Louis Albert Monus was born to *John and Katherine Monus* on July 5, 1920 in *Kipling Saskatchewan Canada*. He grew up with eight brothers and one sister. His father farmed and was also a pastor – emigrated to Canada from Hungary in about 1905, and helped to found many Hungarian Baptist congregations in Western Canada.

Al was the first in the family to go to high school and then to Bible school and University, studying at McMaster in Ontario, Moody Bible Institute, University of North Dakota, Bethel College, and University of Oklahoma.

While at McMaster University, he also began preaching at the *Welland, Ontario Hungarian Baptist church*, and was surprised that they invited him to be their pastor (Al was only 21 yrs old), which he accepted... so he was doing pastoral work also, while continuing with University.

Al became concerned about teaching within the university and church that he could not support and began taking a stand against 'liberalism'. Late in 1943, he made the decision to confront McMaster University about their teaching about *evolution* and challenged the Hungarian Baptist church over doctrinal and life practices. He resigned as pastor there in this context.

Al felt a calling to go to **India** as a *missionary*, and he sailed to India in 1948. Al married his wife *Bernice Peterson* in India in 1953, and had two sons: *Paul and Gerald*, as well as a granddaughter *Katie*.

Al lived an adventurous life, working in remote mountain villages, combining evangelism, bookstore work, teaching, and service. Al was always joyful and positive, and connected with people with compassion and sensitivity. He had the privilege of sharing the gospel with the *Dalai Lama* and his sister, who were fleeing persecution from the Chinese, and gave him a Tibetan Bible. After two terms in India with other missions, Al joined *Wycliffe Bible Translators*.

Al spoke 7 languages and had great compassion for vulnerable people. In 2008 God led him to co-found a mi-

nistry in **Pakistan** to care for orphaned children when he was age 88. His last trip to Pakistan was in 2012 at age 92. He was a champion for *Israel*, and continued studying languages, linguistics, and history until the end. Al always had a book nearby.

Al was a *servant leader*, and never sought credit or praise, and would give you the shirt off of his back. He loved people, and will be greatly missed. God blessed Al with amazing longevity, as he lived for more than 104 years. He had various medical issues, but never complained. He was a life-long learner, could talk to almost anyone about anything. He had friends all over the world and had many 'younger people' as friends.

Al also worked at Mercy Hospital in shipping and receiving, JC Penney in the shoe department, sold sewing machines at Sears, and worked as a translator for the Billy Graham organization.

God used Al in unique ways. He was always encouraging others to persist, to not give up, and to see the good in any situation. He was especially fascinated by *Genesis* and the book of *Revelation*. He took stands against erroneous thinking, even when this cost him things. He loved his wife Bernice, his sons Paul and Gerald, and his granddaughter Katie, of whom he was very proud. He treated people with respect, and demonstrated faith in action, believing God would work things together for good, in any situation.

In 2019, the family began having week-long celebrations for Al, over the week that his birthday occurred. This provided an excuse for relatives and friends to get together, not only to celebrate each of his birthdays, but to just be together. We all agreed that we need to find more reasons and excuses to stop being busy and running around doing what we do, and just spend more time together visiting and learning about each other's lives.

Passed away peacefully at Mercy Hospital in Coon Rapids Minnesota on Nov 22, 2024.

Al's memory will forever live on in the hearts of his family and all those who were fortunate enough to know him. He was an inspiration, a beacon of love, and demonstrated servant leadership to all who he came into contact with. He will be missed. But he is in a better place, and we can take comfort in that.

Paul Monus

Read more on Louis Albert Monus life on this site: <http://evangeliumihirnok.net/25aprtolPDFek/MONUSLAobit.pdf>

Martha "Martika Toth" Martin

October 1, 1974 — April 15, 2024

Martika was born in Toronto, Ontario, Canada to parents *Victor and Susanna Toth*. She is survived by her loving husband, *Todd* and their two beautiful daughters, *Alexia and Sophia*, and her sister *Susan* and her family *Tibor, Lydia and Timothy Tamas*.

After earning her diploma from *Humber College* in Electrical Engineering and a crash course in Robotics, Martika moved to *Windsor, Ontario*, and worked for the GM Plant in *Detroit, Michigan* through CIS Robotics. Later she transferred to the *Oshawa, Ontario, GM Plant*, then to the *Mansfield, Ohio, GM Plant*.

Martika married *Todd Martin* in August of 2000 and they had 2 wonderful daughters, *Alexia*, born in September 2009, and *Sophia*, born in December 2011, while they lived in *Bellville, Ohio*.

Later, Todd and Martika made the decision to move to Texas, and she transferred down to the GM Plant in *Arlington, Texas*.

Martika was baptized at the *First Hungarian Baptist Church, Toronto* in 1984. Over the years she served and volunteered faithfully, using her talents in the choir and on the audio visual team on cameras and slides in the various churches they attended.

In 2018, she found out she had breast cancer, and through chemotherapy and radiation, she went into remission. Then in 2022, her cancer came back and it had metastasized to other areas of her body. After a strong and courageous fight, she unfortunately passed away from her illness.

She was a Girl Scout leader, a great wife, mother, sister, and friend.

Services for Martika Martin were held on Thursday, April 25, 2024 at *Milestone Church in Keller, Texas*.

Her memory lives with us forever.

Susan Toth Tamas

GERSTNER

**Károlyné,
Czmerek
Margit**

1939 – 2025

Margit 1939.
május 13-án
született Pencen,

Czmerek Károly és Buczkó Rozália negyedik gyermekeként. Édesapja kovács volt, édesanyja a családi tanyán végzett munkát, miközben nevelte kilenc gyermeküket, akik már fiatalon segítettek a háztartás körüli feladatokban. Margit már 15 éves korától dolgozott, először a tanácsi gazdaságban testvéreivel, majd a Váci Bélésszővőgyárban. Középiskolai tanulmányait levelező tagozaton fejezte be. Szülei hitben nevelték, és a család rendszeresen járt a penci baptista gyülekezetbe, ahová az újpesti lelkipásztor is kijárt. 15 éves korában megtért, és bemerítkezett az újpesti imaházban.

Mindig magas színvonalon és odaadással végezve munkáját. A kommunizmus bukása után a gyár bezárása miatt munkája megszűnt. Ezt követően néhány évig textilkészítést tanított.

1967. május 20-án házasságot kötött

Gerstner Károllyal, akivel 55 évet töltöttek együtt, mígnem férje 2022. szeptember 18-án elhunyt. Isten gazdagon megáldotta őket gyermekekkel és unokákkal. Két gyermekük, *Andrea és Kornél* az Egyesült Államokban élnek családjakkal. Andrea férje *Steve*, és gyermekeik: *Mikayla és Nathan*. Kornél felesége *Réka*, és gyermekeik: *Sámuel, Jonatán, Dániel és Lilien*.

Margit 57 éven keresztül volt aktív, szolgáló tagja a Váci Baptista Gyülekezetnek. Sok éven át a vasárnapi iskola tanítója, később az ifjúság vezetője volt. Szívesen vállalt missziós lehetőségeket is akár romániai utakon *Dajka* testvérrel, vagy a váci börtön misszióban is szolgált.

1996-ban férjével *New Yorkba* költöztek, ahol tíz évig szolgáltak a New York-i Magyar Baptista Gyülekezetben. Férje gyülekezetvezető és pénztáros volt, ő a gyermekek vasárnapi iskola tanítója. Örültek, hogy gyermekeik közelében élhettek. 2009-ben azonban visszaköltöztek Vádra.

Az utolsó években egészsége megromlott, testileg legyengült, és gondolkodása lelassult. Bár már nem tudott úgy szolgálni, mint korábban, szívesen mondott verseket. Karácsony előtt elesett, állapota gyorsan romlott, amiből már nem gyógyult meg. 2025. január 4-én átköltözött mennyei hazájába, ahol most már együtt dicsőítik Istent férjével, szüleivel és testvéreivel. Az otthon élő testvérei, Ica és Anci néni gyászoló és imádkozó szívvel gondolnak vissza rá.

Hálások vagyunk Istennek a lelki örökségért, amelyet példamutató életével, erős hitével és szolgáló szívvel hagyott ránk. Szeretete és áldozat vállalása örökre szívünkben marad, amit mi is szeretnénk tovább adni.

Andrea és Kornél

JÓ HELYEN...

Az Úrban békén elaludtatok messzeségben keresniünk nem szabad. Szent Ige szól, hogy sebünk bekötözzék: Krisztusban vannak! Vele mindörökké!

Krisztusban, nem valahol idegenben, nem ahol álmok árnyéka lebben. Krisztusban, ki megígérte nekünk, hogy minden napon itt lesz velünk.

Krisztusban itt, Krisztusban ott! Felelj: van boldogabb találkozási hely? Nincsenek messze! Mért a fájdalom? Ott vannak csak a túlsó oldalon!

Rappard Dóra

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püskök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: dr. *Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

**IMÁDKOZZUNK
EGYMÁSÉRT**

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. *Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püskök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

HÚSVÉT REGGEL

*Hová sietsz, Mária Magdolna?
Ki a temetőbe, hogy bebalzsamozzam
testét Megváltónknak.
Sok kenetet hoztam.*

*Hová rohansz, Mária Magdolna?
Ki a temetőből! Még remeg a lábam,
nem szólnék, higgyétek, ha igaz
nem volna:
feltámadva láttam!*

Szilágyi József

MÁRTIKA

Ő volt a legfiatalabb, akit hite, hitvallása alapján bemeztettem. Tíz éves volt. Magyar baptista gyülekezetekben nem volt gyakorlat az ilyen korai bemeztetés. A torontói gyülekezet testvérsége azonban úgy döntött, hallva Mártika bizonyágtételét, hogy készen van erre a nyilvános hitvallásra. Igen, készen volt, és a következő közel negyven év során hűségesen követte Megváltóját.

Bár élete nagyobb felét amerikai gyülekezetekben töltötte, kapcsolata nem szakadt meg magyar barátaival. Súlyos betegsége nem magányossá, elzárkózottá tette, hanem alkalmat talált arra, hogy másokkal is megossza hitét, reménységét, harcait. A Facebookon mindannyian olvastuk bizonyágtételeit, és mindannyian imádkoztunk gyógyulásáért. Mi is reménykedtünk, vele együtt a gyógyulásában. Az Úr mégis máshogy döntött. Döntését szomorkodva ugyan, de elfogadtuk. Imádkozunk szereteteiért.

Húsvéti reménység él a szívünkben, s hálát adunk ezért az életért, s azért is, amivel folytatódik – az örök életért. "Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála." (Zsolt 116,15) (HG)

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KÁRPÁTALJA

Baptista misszió háborúközelben (Kárpátalja – Ukrajna)

Egy kávészünet erejéig próbálunk visszaemlékezni *Nehra Bálint*-tal, a *Beregszászi Baptista Gyülekezet* lelkipásztorával, a már három éve működő missziós tevékenységünkre.

Feltettem a kérdést Bálintnak: „Te mivel kezdenél egy ilyen emlékezést?”

N. B. Azzal, hogy nem csupán három éves a kettőnk együttműködése. Hiszen az első személyes találkozásunk ezelőtt 16 évvel volt. Az akkor *Nagybányán* (Erdély) szolgáló *dr. Kovács József* lelkipásztor barátommal beszélünk meg egy felmérő jellegű missziós utat. Egy hat tagú csoporttal érkezett. Ezek közt voltál te is. Ugy emlékszem, egy kicsit lehangolódtál a szétosztáson.

M. CS. Igen, mert nekem és a vejemnek egy kissé távolabbi falu, *Zápszony* jutott. De hamar elmúlt a lehangoltságom, amikor értünk jött egy kedves, jó kedélyű, talpraesett fiatalember, *Nagy Kasza Dániel*, aki a *Magyarországi Baptista Szövetség* kihelyezett misszionáriusi feladatát végezte abban a körzetben.

N. B. Ugy emlékszem, ott többnyire kétkező, fizikai munkával segítettek.

M. CS. Én úgy nevezném, hogy „munka és evangelizáció”. Hét közben 5-7 tagú csoport gyülekezeti épületek tatarozását, felújítását, imaház bővítését végeztük. Ezekhez kötődtek az evangelizációs istentiszteletek is. De vissza az elején említett utolsó három évhez. Hogy is kezdődött?

N. B. Hadd, mondjam el, hogy az első 13 év alatt én többször meglátogattam a nagybányai és más erdélyi gyülekezeteket is. Mindenütt különös, szeretetteljes fogadtatásban volt részem. Sok lelkipásztorral alakult ki szoros testvérbaráti kapcsolat.

Ezelőtt három és fél évvel az Úr a szívemre helyezte a *Nagyszőlős* környéki magyar településeket, ahol nem működik semmilyen evangéliumi misszió. El is kezdtük az első házi csoporttal. Mérlegelve a már meglévő feladatkörömet s a távolságot, úgy döntöttem, hogy további segítséghez folyamodom. Az eddigi pozitív tapasztalataim alapján fordultam ismét hozzátok, a nagybányai testvérekhez.

M. CS. Igen, kedves feleségeddel jöttél 2022. február hetedikén, s eltervezük, hogy tavasszal bekapcsolódunk. Február 24-én kitört az orosz-ukrán háború. Bezárult minden ajtó, kapu. Ami ezután következett itt nálatok, pontosabban Beregszászon, az már a te történeted.

N. B. Szinte napokon belül a háborús övezetből elindult a menekültáradat. Egy része ezeknek az embereknek nem akarta elhagyni Ukrajnát, s megálltak (letelepedtek) itt Kárpátalján. Az Úr szívemre helyezte ezeknek a helyzetét, és hiszem, hogy Ő sugallta azt, hogy indítsunk be az imaházunkban egy **ingyenkonyhát, napi egy ebéddel**. Mivel az itteni gazdasági, megélhetési helyzete is siralmas, kezdtek megjelenni az ingyen ebédre a helybeli rászorulóak is. Ezek többnyire magyarok voltak. Egyre többen és többen jöttek. Rövid időn belül **200-300 ember számára** kellett főzni naponta.

M. CS. Én láttam itt több embert is leülni, vagy sorban állni.

N. B. Igen. Ez a szám változó, 2024. nyarán elértük az **500 adagot** is. Ahogy mondtad, egyesek sorban állnak, ételhordóban haza viszik a család részére, mások asztalhoz ülve fogyasztják el az ételt.

M. CS. Ez valóban csoda az említett gazdasági helyzetben.

N. B. Az Úr ma is tesz csodákat. Csak sokan nem látják, vagy nem akarják felismerni. Ő nem csak akkor tudott ötezeret megvendégelni öt kenyérből és két halból. Nélküle, az Ő akarata nélkül egyetlen tányér ételt sem készíthettünk volna. Az elején valóban napról napra rendelte ki az anyagi hátteret. A kirobant háború új helyzet elé állította a szomszédos országok, azon belül is a határhoz közel álló települések lakóit. De erről te tudnál a legtöbbet mondani, hiszen ismét

a nagybányai testvérek voltak, akik az elsők közt érkeztek több tonnányi rakománnyal.

M. CS. Valóban, gyorsan reagált a testvériség. Lehetett volna a legelső is a mi adományunk, de hírek érkeztek, hogy több segélyszállítmányt elkobzott a katonaság. Addig nem indultunk el, amíg nem rendeztünk hivatalos okmányt, ami az elkobzást megtiltja. Ezt sokan megtudták egész Erdély-szinten, és hozzánk juttatták, és juttatják el az Ukrajnának szánt adományokat. Ezért van, hogy a gyülekezetünk lelkipásztora, *János Csaba* néhány testvérral, heti rendszerességgel indulnak útra. Én nagy örömmel nyugtáztam, hogy itt, ebben a munkában is követték és követik az Úr Jézus példáját. Az első naptól kezdve a testi táplálék mellett ott volt a lelki is.

N. B. Igen. Már az induláskor **megértettem, hogy az Úrtól egy új lehetőséget kaptam a lélekmentési munkában**. Nem volt könnyű, mert két síkon kellett a lelki munkát végeztem.

Az ukrán *ajkú* menekültekkel naponta tartottam foglalkozást s meghívtam őket a vasárnap délelőtti istentiszteletre is.

A **helybeli magyarok** egy órával az ebédosztás előtt már ott voltak, kávét kaptak, amit az udvaron kirakott székeken ülve fogyasztottak, beszélgettek. Az ebédet imával kezdtük. Velük kedden és pénteken az ebéd után tartottam lelki foglalkozást. Lassan kezdtem belefáradni. Kitől kérjek segítséget? Ekkor hozott elem ismét téged az Úr.

M. CS. Igen, és fel is hívtál azzal a kéréssel, hogy nem vállalnék-e hetente egy napot, amikor elbeszélgetnék ezekkel az emberekkel. Nyilván a cél, eljutni az evangélium ismertetéséig. Igent mondtam, és 2022. július elején a munka elindult. A pénteki napot választottam ki. Nagyon nyitottak voltak, barátságosak. Ez biztató volt a vasárnapi rendszeres magyar nyelvű istentisztelet beindítására. Hétköznap újból te foglalkoztál a kis magyar csoporttal, mert én bevállaltam a vasárnapokat. Öröm volt látni, hogy

alkalomról alkalomra többen és többen jöttek el (30-40 személy).

Eljött a hideg évszak. Az udvaron kivágtatok a szép nagy fákat s felszereltetek egy kisebb *katonasátrat*, majd tavasszal egy nagyobb, modernebb sátrat. A téli időszakban én sem tudtam vállalni a rendszeres szolgálatot. Kezdttem belefáradni is. Munkatársakra volt szükségem. Ekkor jött segítségemre a lelkipásztorunk, János Csaba testvér, aki a *Szilágysági Missziókerület* elnöke is. Megosztotta ezt a feladatkört a kerület lelkipásztoraival. Egyre többen jelentkeztek. És 2023. első vasárnapjával kezdődően már nem csak a nagybányaiaké volt ez a misszió. Rendszerességgel számíthattam lelkipásztorokra, igei szolgálatot végzőre, és zenészre, énekesre.

N. B. Ennek én örültem a legjobban, mivel én már nem hagyhattam el az országot, de így újra találkozhattam többekkel az én kedves régi lelkipásztor barátaim közül. Többször igénybe is vettem a szolgálatukat, összevonva a két csoport istentiszteleteit.

M. CS. De nem csupán itt vetted igénybe az erdélyiek szolgálatát. Főleg 2023 decemberétől, amikor a te munkaterületed is kibővült. Erről, ha mondanál keveset.

N. B. Nem nagyon szeretek magamról beszélni. Az történt, hogy Kárpátalján több kisebb körzet létezett. Ezekből néhányat összevontak. Így egyesítették a *nagyszőlősi és beregszászi körzeteket* a soron lévő tisztújítási választás előtt. Az így létrejött nagyobb körzetnek én lettem az elnöke. Az egészségi állapotom miatt sem hiányzott ez nekem. Hiszen nagyobb távolságok, sokkal több gyülekezet. És valóban, a már említett szép számú erdélyi testvérek készséggel mentek bárhova, ahol igény volt rá.

M. CS. Igen, én hálás is vagyok elsősorban az Úrnak, de testvéreimnek is azért az szolgálatért, amelyet önzetlenül, fáradságot, s időt nem kímélve végeztek.

Egy befejező gondolatként szeretném megemlíteni, hogy abban a kegyelemben is részesülhettünk, hogy láthattuk az Úr ügyében végzett munka áldásait is. Öröm volt látni, hogy Nehra Bálint testvérem, a nem egészen három év alatt három alkalommal **18 fehér-ruhást merített alá**. Mindezért az Úr legyen a dicsőség! A jövőnk is az Ő kezében van, ezért is egyedül hozzá fohászkodhatunk, hogy virrassza ránk a BÉKE és BÉKESSÉG napját.

Mátis Csaba (Nagybánya)

GOLGOTÁN ÉRTEM HALT ÉGI BÁRÁNY / THE OLD RUGGED CROSS...

Fűr Béla, 2022

William J. Gaither

1. Nél - kü - le ső - tét éj - ben té - ve - lyeg - tem. Nél - kü -
2. Ő ve - le o - lyan szép e föl - di é - let. Ké - zen

le csüg - ge - dés vett kő - rül. De fel - e - melt egy - kor
fog, tu - dom Ő meg - se - gít. E - lö - re - ment he - lyet

seb - hely - lyes kar - ja. E - zért Őt ál - dom
ké - szít a mennyben. Ad - dig is hit - ben

CHORUS

szün - te - le - nül. Gol - go - tán ér - tem
jár - ni ta - nít.

halt, é - gi bá - rány. Ke - resz - ten, bü - ne -

i - mért vé - re - zett. Szi - vem mé - lyé - ből zeng há - la

é - nek. Át - ka - rol - lak te drá - ga Ke - reszt.

BETEGSZOBA

Az 1918-as évben a *spanyol influenza* sok halálos áldozatot követelt. Árvaházunkban akkor még csak 25 gyermek volt, kik közül 18 feküdt nagy lázban, az ápoló személyzettel együtt. Nehezen sikerült orvost kapnunk, mivel akkor fent a hegyen távol minden járműtől állt kis Árvaházunk. Egy doktornő részesítette betegeinket orvosi segélyben, de mivel a gondozók is mind betegek voltak, a Nap utcai gyülekezetből egy *Frittmann Flóra* nevezetű fiatal leány jött és önzetlen szeretettel fölápolta a betegeket. A menynei Orvos kiárasz-totta gyógyító kegyelmét reánk!

Mikor árvaházunk a *Hegyalja útra* költözött, berendeztünk két szobát beteg szobának, egyiket 3, másikat 4 ágygal. Járvány esetén ez is kevés volt.

Fehér ágyak, egy asztal fehér terítővel, éjjeli szekrény, egy szék, kályha, patika szekrény képezték a betegszoba bútorzatát.

Betegszobáinkban tapasztaltuk a Nagy Orvos, Jézus Krisztus állandó jelenlétét, hatalmát és gyógyító kegyelmét. Sokszor jöttek új gyermekek sebekkel telve, lesóványodva, betegen, s csak hamar meggyógyultak.

Egy-egy gyermek betegsége, járvány esetén, mint kanyaró, skarlát, mumpsz, diftéria stb., sok-sok aggodalmat váltott ki. Egy alkalommal 20 gyermek feküdt egyszerre kanyaróban, máskor egy influenzajárvány idején, mikor már 70-80 gyermekünk volt, egyszerre 52 gyermek feküdt lázban, de az Úr pár nap alatt könyörült, s mind meggyógyultak.

Más alkalommal mumpsz- fültőmirigy gyulladás járvány volt, melyben 20 gyermekünk feküdt dagadt arcocskával, lázasan, de kellő orvosi kezelésben és ápolásban részesítve. Egy-egy anyai simogatással kísérve, Jakab apostol utasítását követve (Jak 5,14), olajat vévén egy edénykébe, ágytól-ágyhoz mentem. Sárika nővér, aki a szoba tisztogatását végezte, látva ezt, áhítattal elém állt azzal a kéréssel, hogy kenjem meg az ő fejét is olajjal, mert nagyon fáj, nehezen tudja végezni munkáját és hiszi, hogy meggyógyul. „*Legyen a te hited szerint*” mondtam, teljesítve kérését. Néhány perc múlva vidáman mondta, hogy egészen elmúlt a nagy fejfájása, már könnyebben megy a munka. Az Úr hű az ígéretéhez, gyermekeink is mind meggyógyultak.

Évente többször is megállt a mentőkocsi árvaházunk előtt, hogy skarlátos, diftériás beteget vigyen a ragály kórház-

ba. Aztán jöttek a bacilus-gazda vizsgálatok, fertőtlenítések stb. nem kellemes sorozata. Aztán, dicsőség Istennek, hoztuk haza a gyermekeket meggyógyulva.

1929 áprilisában 9 hónapos kis leánykát kaptunk, édesanyja tüdőbajban halt meg és a kicsi is elkapta a betegséget. Orvosilag reménytelen volt az állapota, lázas, vézna bágyadt, súlyos beteg volt, hangja csak gyöngye nyöszörgés. *Beharka testvér* és az *árvamama* kiságya mellé térdeltek, s kérték az Urat, ha szent akaratával megegyezik, gyógyítsa meg

őt. Orvosi kezelésben, gondos ápolásban részesült, de hosszú hetekig semmi változás nem volt észlelhető. Margit mama sietve ment minden reggel ágyához, aggódva, nem halt-e meg a kicsi? Nem halt meg! Margit mama jó reggelt kívánva neki, szeretettel anyai csókkal üdvözölte, de mindez érintetlenül hagyta. Sok hét telt el, mikor egy reggel már ő nyújtotta ölelésre kis karját és csókot kínált Margit mamának. Ettől kezdve erősödött, éledezett, mosolygott, hízott s pár hónap múlva egészen meggyógyult. Legyen áldott az Úr érte! Mikor felnőtt, ő is gyermek gondozó lett, jelenleg is kórházban dolgozik, gyermekeket ápol.

Hét hónapos kislányt kaptunk TB és kétoldali fültő gyulladásával, miért is mindkét oldalon koponyalékelést kapott. 39-40 fokos lázban volt szegényke 3-4 hétig. *Dr. Ormos Irma* orvosnő naponta adta az injekciókat, mi imádsággal egybekötött szerető ápolás közben vártuk a gyógyulást. Egy éjjel elaludt a kicsi, ágyába helyeztem s virrasztásoktól fáradt fejemet én is lehajtottam, elaludtam. Hajnal tájban úgy éreztem, valaki megállt az ágyam előtt és hangosan szólt: „*Kelj fel és nézd meg a gyermekét!*” Megijedve gyorsan felkeltem, a kis ágyhoz siettem. A kicsi halálsápadt volt, nem lélegzett. Hamar karjaimba vettem,

dörzsölgettem, rázogattam, majd megindult a vérkeringés és egyszer csak sírni kezdett. Az orvos véleménye szerint szívgyengeség jött rá, és ha nem vesszük észre, talán örökre elalszik. De az Úrnak gondja volt reá és még célja volt vele és meggyógyította. Derék, hívó munkás lett belőle.

A gyermekcsereg között naponta 8-10 kötözni való is akadt. Ebéd után volt a *kötöző óra*. A sebesek a patika szekrény közelében egy hosszú padon ültek. A két és fél éves *Janika* mindig a közelemben szeretett lenni, nagy érdeklődéssel figyelte a kötözést, s közben a kérdések sorozatát tette föl: „*Malgit mama bekötöd?* Igen. *Malgit mama tesző lá kenőcsöt?* Igen. *Malgit mama fáj neki?* Igen, fáj neki.” Végül, hogy minden kérdésére választ kapott, meglegedve elém állt, arcomba mosolygott, édesen azt mondta: „*Malgit mama én ám téged nagyon szeretlek!*” Minden zenénél kedvesebb volt ez nekem!

Jelentéktelen kis sérüléssel jött egy délután az egyik fiú. Fertőtlenítettem és bekötöttem. Pár nap múlva őt küldtem a fűszerüzletbe, s míg ott várakozott az árura, egy darab csokoládét eltulajdonított. Sikerült megtudnom, így visszaküldtem az ügyet jóvátenni. Este a gyermek rosszullét miatt panaszkodott és tetanusz tüneteket állapítottam meg nála. Megfürdett, ágyba fektettem a betegszobában és telefonáltam *dr. Krizs* orvos úrnak, elmondva neki a tüneteket is, kérve, hogy hozzon magával mindjárt szérumot és fecskendőt. Közben *Pista* bűnbánatot tartott, arra gondolt, hátha meghal. Eszébe jutott a reggeli cselekedet és sírva kért bocsánatot az Úr Jézustól. A lelki elmélyedés pillanatait éltük át, míg az orvos megérkezett. Helyzete nagyon súlyos lett. Másnap *Krizs* doktor úr saját kocsiján vitte be a kórházba és két hétig nagyon keveset volt eszméleténél. Az orvosok már-már lemondtak róla. Egy délután, ágyánál ültem, felnyitotta a szemét. Megismert, örömmel üdvözölt, aztán kezét összetette, imádkozott e szavakkal: *Kedves Úr Jézus, köszönöm, hogy megbocsátottál, köszönöm, hogy velem voltál, köszönöm, hogy jobban vagyok. Amen.* Ettől kezdve beállt a javulás és Pistánk nem sokára egészségesen térhetett vissza. Az Úr most is közel volt áldott segítségével! (folytatjuk)

Heckmann Margit